

Zomerserie: Mensen van de weg
Dagthema: De weg ligt onder je voeten

Overweging 14 augustus 2016 – Hans Ernens

Lector: Thea van Deijl

*“... Laat je dus niet gek maken
door teveel wegwijzers, paden, wegen en doolhoven op zoek naar??? ...
Wel kun je je laten leiden door je geloof of je eigen intuïtie.
Dus til je voet op en zet hem voor de andere.
Als je in beweging komt ontstaat de weg vanzelf,
want er is geen weg naar geluk. Geluk is de weg...”*

Eerste lezing: Een tevreden man

Tweede lezing: uit Prediker 6

Openingstekst

Voel je rustig zitten

Openingsgebed

God van ons en in ons

Wij zijn hier bij elkaar, als geschapen naar
uw beeld

In ons dagelijks bestaan leven wij

In de verleiding van het goed en het kwaad

Geef ons deze dag de helderheid om te zien

Wat U voor ons kunt betekenen.

Openingslied

Jan Willem van de Velde

Het woord van God, tot hiertoe doorverteld,
is niet te hoog of veel te ver gegrepen.

Het is niet door een vreemde opgesteld,
die ons met wet en orde af wil schepen.

Het komt van iemand die ons kent en telt,
een God die ons uit nood en dood wil
slepen.

Hij wil dat wij elkaar tot leven zijn,
de aarde maken tot het land van allen.

Hij roept ons weg uit elke doodswaestijn,
daar waar uit haat en hebzucht lijken vallen.

Hij hoopt dat wij toch ooit zijn schepping zijn
en niet zijn vreugde om de mens vergallen.

Welkom en inleiding

Goedemorgen lieve mensen, van harte welkom in de Duif. De Hollandse zomer is nog in volle gang, maar de Duif vieringen gaan gewoon door, alle weken van het jaar.

Een zomerviering klinkt ook zomers. Je viert de zomer, of je hebt een viering in de zomer. Het kan en mag allebei, Thea en ik zijn blij dat jullie vandaag hier zijn.

Mensen van de weg is ons zomer thema. Op weg naar de Duif is voor jullie allemaal een stukje routine. Zonder problemen heb je de weg naar de Duif gevonden zoals je dat vaker of misschien wel iedere week doet. Geen nieuwe gebouwen of huizen onderweg, dezelfde bomen straten en pleinen.

Maar is zo'n routine ritje dan ook minder waardevol? Is het soms niet fijn om te weten waar je naar toe kan, moet, wil? En valt er dan nog steeds niet een hoop te ontdekken, hoeveel interessante mensen kun je toch weer tegen komen? Moeten we altijd eerst nieuwe wegen ontdekken voor meer voldoening, meer spiritualiteit, meer geluk of wat dan ook?

Ik denk soms weleens, Hans, kijk eens wat je hebt en wat je kan. En kijk eens wat je daar nog meer mee kunt doen, alvorens je in allerlei nieuwe avonturen te storten, die natuurlijk ook leuk kunnen zijn op zijn tijd. Wat ik eigen bedoel: We hoeven niet altijd op pad, te zoeken naar meer, beter, intenser. Soms is het gewoon goed zoals het is en wat je hebt. En soms is je geloof zoals het is, ook goed. Laten we het ons zelf eens wat makkelijker maken.

Een viering zoals vandaag zonder koor is voor mij altijd een uitdaging. Meezingen met een koor-CD leek me nooit iets. Toch heb ik een aantal liederen gevonden die ik zeer de moeite waard vind en die niet veel zijn gezongen de laatste tijd. Ze liggen voorhanden, dus waarom op zoek naar allerlei soorten andere muziek. Rui draagt ook zijn muzikale steentje bij en Thea staat aan mijn zijde tijdens deze viering. Carolien is zo lief om de geluidsinstallatie te bedienen, dus nu op weg naar een mooie viering met elkaar!

Blijf gewoon lekker zitten en laten we even stil worden. Stil worden in jezelf en bedenk eens of jij misschien niet allang op de goede weg zit...

Lied

(Huub Oosterhuis/Antoine Oomen)

Hoe ver te gaan? En of er wegen zijn? Nooit meer gebaande.
Hoeveel paar voeten zijn zij? Twee, drieduizend.

Nog bijna slaven, vreemden voor elkaar. Kreupelen, blinden.
Maar met iets in hun hoofd dat stroomt en licht geeft.

De zon zal hen niet steken overdag. Bij nacht de maan niet.
Zij stoten zich aan stenen. Niemand draagt hen.

Omdat zij willen leven als nog nooit, angstig te moede
zijn zij gegaan met grote hinkstap sprongen.

Niet hier hun vaderland, en schaamteloos wagen zij alles.
Soms wordt woestijn oase waar zij komen.

Vrijheid ontkiemt in hen, gloeit aan, dooft uit, zal weer ontvlammen.
Zij blijven kinderen, zij worden groter.

Hun stoet is zonder einde en getal. Tel maar de sterren.
Zij weten van de Stad met fundamenten.

Eerste lezing: Een tevreden man

Een rijke fabrikseigenaar zag tot zijn verbazing een visser lui naast zijn boot liggen. Hij lag ontspannen in het zand en rookte een sigaartje.

“Waarom ben je niet aan het vissen?” vroeg de fabrikseigenaar.

‘Omdat ik genoeg gevangen heb voor vandaag’ zei de visser.

‘De man vroeg verder; ‘waarom zou je er nog niet wat meer vangen?’

‘Wat zou ik ermee moeten?’ antwoordde de visser.

‘Je zou meer geld kunnen verdienen’ sprak de man.

‘Daarmee zou je een grotere boot kunnen kopen om verder op zee te gaan en meer vis te vangen. Dan zou je genoeg verdienen om meer netten te kopen; die zou je meer vis en meer geld opleveren. Al gauw zou je genoeg geld hebben om nog een boot te kopen en later misschien wel een hele vloot. Dan zou je een rijk man kunnen worden zoals ik.’

‘Wat zou me dat dan uiteindelijk opleveren?’ vroeg de visser.

‘Dan zou je enorm van het leven kunnen genieten’ zei de fabrikseigenaar.

‘En dat is nu precies wat ik aan het doen ben’ antwoordde de visser.

Tweede lezing uit Prediker 6

Mensen werken hard om te kunnen eten. Maar ze zijn niet tevreden en willen steeds meer. Je kunt beter tevreden zijn met wat je hebt, dan verlangen naar wat je niet hebt. Wie veel heeft, wil steeds meer hebben. Als iemand rijk wordt, willen steeds meer mensen iets van hem hebben. Daarom brengt rijkdom geen geluk.

Een arbeider slaapt altijd goed, of hij nu veel of te weinig eten heeft. Maar een rijke heeft zo veel bezit dat hij niet kan slapen. Hij is altijd maar aan het werk.

Maar dan vraagt hij zich af: ‘Voor wie werk ik eigenlijk zo hard? Waarom maak ik nooit plezier?’ Want als hij doodgaat, kan hij niets meenemen.

Daarom moet een mens (leren) genieten. Want het leven dat God hem geeft duurt maar kort, zijn leven gaat voorbij als een schaduw. En niemand kan hem vertellen wat er na zijn dood op aarde zal gebeuren.

Wees daarom blij op de dagen dat het goed met je gaat.

Lied: Paroles de Utile

Julien Clerc

Vrije vertaling in het Nederlands

‘Wat heb je aan een liedje
Als je honger hebt en pijn?’
Ze vroeg het zo volwassen
En ze was nog maar zo klein

Ik wist: ze heeft gelijk,
Maar iets anders kan ik niet
Want ik wil er toe doen,
In het leven, met een lied

Het maakt niet uit waar ook ter wereld
Want de zon schijnt overal
Ik weet dat ik er toe doen kan
Omdat ik altijd zingen zal

Voor de mensen van later
En voor de mensen van toen
Wil ik met liefde blijven zingen
En wil ik ertoe doen

Het maakt niet uit waar ook ter wereld
Van west tot oost, van zuid tot noord
Zelfs als niemand naar me luistert
Zelfs als niemand mij meer hoort

Dan zal ik altijd blijven zingen
Want iets anders kan ik niet
Zo wil ik er toe doen
In het leven, met een lied

Overweging

Kiezen wij ons eigen levenspad of worden we geleid door het lot? Een interessante stelling.

Er zijn nogal wat mensen die geloven dat alles van te voren is vastgelegd: je lotsbestemming. Je had geen andere beslissing kunnen nemen, omdat je nu eenmaal zo in elkaar zit. Anderen stellen dat elke keuze vaak wel onbewust tot stand komt, maar dat je die met je bewuste zelf, toch kunt beïnvloeden. In diverse spirituele stromingen vindt ongeveer hetzelfde debat plaats, in andere termen dan wel. Sommigen denken dat je lotsbestemming vastligt, wat je ook doet of denkt, omdat God allang jouw weg heeft uitgestippeld.

Schikgodinnen

Lang geleden had men daar zelfs speciale goden voor. De Grieken brachten offers aan de Moiren, de “schikgodinnen”, die bepaalden de levensloop van de mens van geboorte tot dood. Er waren er zelfs drie, Klotho, Lachesis en Antropos.

Klotho spon de levensdraad van ieder mens zo geloofde men. Lachesis rolde die draad op of juist uit, al gelang de bedoeling van dat ene leven. Antropos knipte de draad door als het voorbestemde moment van sterven was gekomen.

Maar het Hindoeïsme gelooft weer in karma, de manier waarop je je vorige levens geleid hebt, bepaald voor een groot deel wat er met je gebeurt. Zeer vrome moslims wijzen bij alles wat er gebeurt, goed of slecht, naar Allah. Inshallah voegen ze vaak toe aan alles wat ze zeggen. Als God het wil, anders gebeurt het niet.

Geloven in een voorbestemd lot, er zit wel iets in. Het geeft je in ieder geval een stukje rust. De zware plicht om jezelf verantwoordelijk te voelen voor alles wat er met je gebeurt en welke weg je steeds moet gaan, wordt van je schouders genomen. Maar helemaal lekker voelt dat natuurlijk nu ook weer niet.

Voorbestemd... of niet?

Voor mij is het nog niet duidelijke of God alles voorbestemt of niet. Wel het gevoel dat God mij leidt, maar dan maak ik nog altijd zelf keuzes. In de Bijbel lijkt het vaak of er niets gebeurt zonder dat God het wil, maar God heeft de mens ook geschapen met vrijheid en een vrije wil. Als je het hele boek van Prediker leest, zoals ik gedaan heb, word je daar een beetje treurig van. Maar de rode draad is toch; het maakt niet uit wat je doet, of hoeveel je hebt, we gaan allemaal dood en je kan niets meenemen. Geniet dus zoveel je kunt en maak het jezelf vooral niet te moeilijk. En dat laatste klinkt mij wel als muziek in de oren. Want, wij mensen zijn kampioenen in het ons vooral wel te moeilijk maken met teveel verplichtingen, teveel

druk, teveel van alles en nog wat. Er ligt een wirwar van wegen open en omdat wij willen leven alsnog nooit, gaan we met grote hinkstap sprongen en verdwaalt de mens onherroepelijk.

Maar of je nu eindigt als monnik in een zen klooster of als dronkenlap op straat, dat staat op geen enkele wegwijzer. Dat hangt af van je eigen keuzes en gelukkig maar. Dus wandelen we maar zo goed en kwaad als het kan door het leven heen. We maken keuzes, maar weten nooit echt hoe die zullen uitpakken, omdat ze tegenwoordig zo complex zijn. Er zijn teveel keuzes, teveel wegen, en zo raken we makkelijk de richting kwijt. De eenvoudige visser had geen zin in een enorm zwaar levenspad, waarin alles zou moeten wijken voor macht, bezit en geld. Hij koos voor de weg die al onder zijn voeten lag en was een zeer tevreden man met zijn eenvoudige bestaan.

Wegwijzer

En zo zie ik het ook een beetje met mijn geloof, ik wil het vooral niet te ingewikkeld maken. Ik bid en dank en verwacht geen wonderen. Wel geloof ik dat God mij leidt, soms bewust, vaker onbewust. Hij is mijn wegwijzer en dat voelt goed.

Een mooi aspect van het geloof is dat we niet alleen staan in dit leven.

De leiding van God vloeit voort uit onze relatie met Hem. Hij belooft dat Hij iedereen zal leiden die met Hem wandelt. Hij zegt: 'Ik geef inzicht en wijs de weg die je moet gaan. Ik geef je raad, op jou rust mijn oog'. (Psalm 32:8).

Jezus belooft dat Hij zijn volgelingen zal leiden: 'Hij roept zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten... en de schapen volgen Hem, omdat ze Zijn stem kennen'(Johannes10:3-4). In de liturgie werd gesproken over de God waar je rotsvast vertrouwen in hebt.

Geloof en intuïtie

Lieve mensen, laat je dus niet gek maken door teveel wegwijzers, paden, wegen en doolhoven op zoek naar??? Tja, wat zoek je nu eigenlijk nog? Ook voor jou ligt er al een weg onder je voeten, soms hoeft je het niet zo ver te zoeken, het is er al.

Wel kun je je laten leiden door je geloof of je eigen intuïtie. Dus til je voet op en zet hem voor de andere.

Als je in beweging komt ontstaat de weg vanzelf, want er is geen weg naar geluk. Geluk is de weg. Als je in beweging komt ontstaat de weg vanzelf. Met alleen verlangen als routekaart en je ziel als kompas, weten je voeten waar te gaan.

Moge het zo zijn.

Muzikaal intermezzo door Rui Suprihadi

Geloofsbelijdenis

Ik geloof dat ik op aarde ben
om iets moois, iets goeds
van mijn leven te maken.

Ik geloof dat ik de verplichting heb
iets moois van deze aarde te maken
voor mijzelf, maar ook voor de ander.

Ik geloof dat ik met volle teugen mag genieten
van alles wat deze aarde te bieden heeft
maar nooit ten koste van een ander.

Ik geloof dat ik naar de geest van Christus moet leven
en mijn medemens de hand moet reiken
door naast hem te leven
en hem begrip en liefde te tonen.

Ik geloof dat ik door zo te leven
mijn leven zin geef.
En dan is het leven waard geleefd te worden.

Collecte

Rond de tafel verzameld

Intenties uit het groene boek

Lied

Huub Oosterhuis – Stijn van de Loo

Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie, dat ik zie wat is.
en mij toevertrouw.
En het licht niet haat, wek mijn zachtheid weer.

Kom in mij, win, ontwapen mij.
Zie mij, doe mij aan.
Weersta mij, wacht mij, delf in mij.
Ontraadse! mijn bestaan.

Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie, dat ik zie wat is.
en mij toevertrouw.
En het licht niet haat, wek mijn zachtheid weer.

Kom in mij, maak geluid in mij,
Dood is diep in mij,
Ontsta in mij, doe pijn in mij,
Leef mij, licht in mij.

Dat ik zie, dat ik zie wat is.
en mij toevertrouw.
En het licht niet haat, wek mijn zachtheid weer.

Kom uit mij, scheur mij,
Kind in mij, ontwaak.
Ontvang mij, overschaduw mij.
En ga met mij
Waar niemand met mij gaat.

Nodigen delen en breken

Een beantwoord gebed

Ik vroeg om kracht
en God gaf me hindernissen
om me sterker te maken.

Ik vroeg om wijsheid
en God gaf me problemen
om me te leren ze op te lossen.

Ik vroeg om moed
en God gaf me angsten
om die te overwinnen.

Ik vroeg om een uitgestippelde weg
en God gaf me een kompas
om niet te verdwalen tijdens mijn reis.

Ik vroeg om gunsten
en God gaf me kansen.

Ik kreeg niets wat ik vroeg
Ik kreeg alles wat ik nodig had.

Onze Vader

Onze Vader
Die in de hemel zijt
Uw naam worde geheiligd
Uw koninkrijk kome
Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel
Geef ons heden ons dagelijks brood
En vergeef ons onze schulden
Zoals ook wij onze schuldenaars vergeven
En leid ons niet in verzoeking
Maar verlos ons van het boze
Want van U is het koninkrijk
En de kracht en de heerlijkheid
In eeuwigheid
Amen.

Mededelingen en informatie

SlotLied

(Bron: Jan van Opbergen)

Hier wordt het land gezocht waar wij gelijken zijn,
niemand apart en geen kleuren die minder zijn,
niemand apart en geen kleuren die minder zijn.

Hier wordt de tijd verhaast dat wij elkaar verstaan,
handen die wenken en ogen die open gaan,
handen die wenken en ogen die open gaan.

Hier wordt de Stem gehoord die nog klinken mag,
mensen die hopen op ooit hun bevrijdingsdag,
mensen die hopen op ooit hun bevrijdingsdag.

Hier is het woord van God die ons geschapen heeft:
"Waar is je zuster, je broer die jou nodig heeft?"
"Waar is je zuster, je broer die jou nodig heeft?"

Hier staat een tafel waaraan ons wordt voorgedaan,
hoe wij genezen van heersen en misverstaan,
hoe wij genezen van heersen en misverstaan.

Zegenbede

